

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/171/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123233018
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5123233018.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Zuzany Krivdovej (sudkyňa spravodajkyňa), v spore žalobcu: LS Group International, s.r.o., so sídlom 013 62 Veľké Rovné 1451, IČO: 36 557 358, právne zastúpeného: JUDr. Lucia Boráková, advokát, so sídlom J. Vuruma 144, 010 01 Žilina, IČO: 53 213 726, proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. D. XXX, 2/ E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. D. XXX, obidvom právne zastúpeným: Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec, s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdeho 17, 010 01 Žilina, IČO: 36 436 640, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 14C/28/2023-23 zo dňa 17.08.2023, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

II. Žalovaným 1/ a 2/ p r i z n á v a voči žalobcovi spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vyhovel návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť odstrániť plechovú unimobunku, plechovú garáž a stavebnú suť z parcely CKN č. 2366/41, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 771 m² k.ú. C. D., zapísaný na LV č. XXXX, vedený Okresným úradom Bytča, katastrálny odbor (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že podstatou, pre ktorú sa žalobca domáha nariadenia neodkladného opatrenia, je umiestnenie prekážok na účelovej komunikácii nachádzajúcej sa na časti pozemku označenej vo výroku napadnutého uznesenia, obmedzujúcej vstup a prechod do výrobnéj hale označenej ako M1 so súpisným číslom XXXX postavenej na parcele CKN p. č. 2366/9, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 3586 m², evidovanej na LV č. XXXX pre katastrálne územie C. D., ktorej výlučným vlastníkom je žalobca.

Citujúc ustanovenia § 22 ods. 1 a 3, § 20 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. pozemných komunikáciách (cestný zákon) a § 2 ods. 2 písm. r) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov dospel k záveru, že tieto plne vylučujú zákonnú možnosť vedomého umiestnenia prekážky na vozovkách, cestách a ich bezprostrednom okolí (úmyselné vytvorenie prekážky v komunikácie). To platí aj v prípade sporov o stavbu, či sa jedná o verejnú alebo súkromnú cestu alebo pozemok pod cestou, prípadne iných sporov za užívanie pozemkov ležiacich pod telesom cesty a pod.. Právny poriadok Slovenskej republiky v takomto prípade nepripúšťa výkon svojpomoci, ibaže by sa jednalo o krajnú núdzu či nutnú obranu, teda odvrátenie nebezpečenstva priamo hroziacemu životu a zdraviu.

Vychádzal z toho, že žalobca dňa 16.12.2019 uzatvoril ako oprávnený z vecného bremena so žalovanými 1/ a 2/ ako povinnými z vecného bremena zmluvu o zriadení vecného bremena, ktorej predmetom bolo odplatné zriadenie vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu pešo a prejazdu motorovými i nemotorovými vozidlami cez pozemok registra CKN p. č. 2366/41, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 771 m² v prospech každého vlastníka nehnuteľností, a to: parcely č. 2366/9, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 3586 m²; parcely č. 2366/10, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 490 m²; stavby so súp. č. XXXX, druh stavby: priemyselná budova - SOC. PRIST. KANC., postavenej na parcele č. 2366/10, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 490 m²; stavby so súp. č. XXXX, druh stavby: priemyselná budova - VYROB. HALA MI, postavenej na parcele č. 2366/9, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 3586 m², evidovaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie C. D.. Vklad predmetného vecného bremena označeného pod V-2057/2019 bol povolený dňa 07.01.2020-3/2020.

Uviedol, že prekážky na komunikácii mal už dávno pred týmto súdnym konaním riešiť orgán verejnej správy, udeliť sankcie za ich umiestnenie, v prípade nečinnosti správcu komunikácie, nariadiť ich odstránenie, pričom ani prípadná nečinnosť správcu komunikácie, ktorý má zákonnú povinnosť odstrániť prekážku cestnej premávky nemôže brániť tomu, aby sa oprávnená osoba, ktorej prekážka bráni v prístupe na iné nehnuteľnosti z cestnej komunikácie domáhala odstránenia prekážky tým, kto ju tam uložil alebo dal príkaz na jej uloženie.

Konštatoval, že síce v tomto stave rozhodovania nemôže zistiť, či skutočne sa v čase rozhodovania súdu nachádzajú na danej komunikácii (na časti pozemku parcely CKN č. 2366/41, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 771 m² k.ú. C. D., zapísaný na LV č. XXXX, vedený Okresným úradom Bytča, katastrálny odbor) dané prekážky (plechová unimobunka, plechová garáž a stavebná suť), avšak ich umiestnenie v čase rozhodovania považoval za dostatočne osvedčené jednak samotným uvedením týchto skutočností žalobcom spolu s ich zobrazením na fotografiách. Vzhľadom na osvedčený stav umiestnenia prekážok na označenej časti pozemku, ktoré znemožňujú a zabraňujú vstup do výrobnéj hale, na ktorom sa nachádza neverejná účelová komunikácia, mal dostatočne osvedčenú aj potrebu neodkladnej úpravy pomerov podľa § 325 ods. 1 CSP, ktorú nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením podľa § 324 ods. 3 CSP.

Dospel k záveru, že neodkladným opatrením sa poskytuje ochrana pred neoprávneným zásahom znemožňujúcim účelne užívať susedné nehnuteľnosti a vstupovať na ne cez na to určenú účelovú komunikáciu.

V danej veci neuložil povinnosť podať žalobu na súd, nakoľko povaha veci pripúšťa nariadenie neodkladného opatrenia s výrokom totožným ako v konaní vo veci samej. Žalobca riadne preukázal protiprávny zásah do jeho vlastníckeho práva a nariadenie neodkladného opatrenia žiadnym spôsobom nezasahuje do spoluvlastníckeho, resp. do vlastníckeho práva žalovaných 1/ a 2/, nakoľko nariadenie neodkladného opatrenia zabezpečí nerušené užívanie nehnuteľnosti žalobcu a ochráni jeho vlastnícke právo proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva, resp. do práva z vecného bremena neoprávnené zasahuje. Nariadením neodkladného opatrenia s totožným výrokom ako v konaní vo veci samej dôjde k zabráneniu protiprávneho stavu a poskytne ochranu vlastníckeho práva, resp. práva z vecného bremena žalobcu, nakoľko vlastník má právo domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva pred tým kto doňho neoprávnené zasahuje.

S poukazom na § 337 ods. 1 CSP poučil strany, že môžu podať žalobu vo veci samej (lehotu na podanie žaloby neurčil).

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalovaní 1/ a 2/. Napadnutému uzneseniu vytykali jeho zmätočnosť, neurčitosť a nevykonateľnosť, nakoľko v ňom chýba dostatočne určité označenie vecí a miesta ich lokalizácie. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/195/2020 z 29.04.2021, podľa ktorého „otázky užívania pozemných komunikácii nemôžu prejednávať a rozhodovať súdy v občianskom súdnom konaní, ale príslušné správne orgány“, namietali absenciu právomoci civilného súdu vo veci konať a rozhodnúť a tým aj nezákonnosť napadnutého uznesenia. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie taktiež vytykali jeho arbitrárnosť, predčasnosť nakoľko bolo vydané bez toho, aby mal súd dôvody na vydanie neodkladného opatrenia osvedčené.

Poukázali na to, že pred tamojším súdom prvej inštancie prebehlo konanie vedené pod sp. zn. 27C/17/2021, v ktorom sa žalobca pokúšal pre seba zabezpečiť totožnú pozíciu, ako dosiahol vydaným neodkladným opatrením, avšak súd prvej inštancie a aj súd druhej inštancie jeho žalobu zamietli. Uviedli, že žalobca či už ako právnická osoba alebo jeho spoločník a konateľ osobne ich dlhodobo atakuje, obťažuje a zasahuje do ich vlastníckych práv, pričom zneužíva rôzne právne inštitúty a konania, aby

si presadil šafárenie na majetku, ktorý poctivou prácou za celý svoj život nastrádali. Žalobca chce ich nehnuteľnosti užívať na svoje podnikanie, zárobkovú činnosť, ale bez toho, aby k pozemkom mal nejaký právny vzťah. Nikdy žalobcovi v prechode a prejazde motorovými vozidlami nebránili.

Za problém považovali skutočnosť, že žalobca by chcel pozemok, ktorý slúži na prechod a prejazd pre neho ale aj pre nich a ich nájomcov využívať ako pozemok na parkovanie kamiónov, na skladovanie tovaru a manipulačný priestor. Časti pozemku, ktoré neodkladné opatrenie rieši vôbec nie sú komunikáciou slúžiacou na prechod a prejazd, ale slúžia na sklad. Žalobca na tejto časti pozemku svojvoľne parkoval vozidlá a skladoval rôzne veci, ktoré mu vjazdu, prechodu a prejazdu nebránili. Keď žalobcu oslovili, že vecné bremeno neslúži na parkovanie a podnikanie na ich pozemku a navrhli mu uzavretie nájomnej zmluvy, tak to odmietol.

V konaní vedenom na tamojšom okresnom súde pod sp. zn. 40C/21/2016 sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd zriadil vecné bremeno práva časovo neobmedzeného prechodu a prejazdu motorovými i nemotorovými vozidlami po časti pozemku registra CKN parcela č. 2366/25 v rozsahu vyznačenom v geometrickom pláne č. 194/2015, a súčasne sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd zriadil vecné bremeno práva časovo neobmedzeného prechodu a prejazdu motorovými i nemotorovými vozidlami, a na nevyhnutnú manipuláciu s dovážaným a odvážaným tovarom a materiálom, na časti pozemku registra CKN parc.č. 2366/1. Na základe ich iniciatívy došlo k uzavretiu dohody o zriadení vecného bremena, ktoré navrhli a dohodli v širšom rozsahu, než sa žalobca domáhal. Žalobca chcel „formálne využívať užší pozemok“, než mu navrhli a než užíva teraz.

Žalobou zo dňa 28.2.2021 v konaní vedenom pred tamojším okresným súdom pod sp.zn. 27C/17/2021 žalobca navrhol vecné bremeno zriadené dohodou V 2057/2019 zrušiť. V tomto konaní sa žalobca opätovne pokúsil namiesto vecného bremena, ktoré žiadal zrušiť, dosiahnuť zriadenie nového vecného bremena totožného obsahu, ale za lacnejšie peniaze a súčasne chcel obsah vecného bremena rozšíriť aj na „právo parkovania a stáťia na pozemku CKN p.č. 2366/38 a CKN 2366/41“. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol rozsudkom sp. zn. 27C/17/2021 zo dňa 20.4.2022 a Krajský súd v Žiline ho rozsudkom č.k. 9Co/15/2023-150 zo dňa 25.5.2023 v celom rozsahu potvrdil. V žiadnom z konaní nikdy žalobca netvrdil, že by mu bolo v prechode a prejazde bránené. V konaní vedenom pod sp. zn. 27C/17/2021 žalobca potvrdil, že motívom jeho účelových návrhov je využívanie ich nehnuteľností na parkovanie a stáťie vozidiel bez toho, aby za to platil nájomné.

Žalobca im a ostatným nájomcom nerobí prieky tým, že v priestore prechodu a prejazdu parkoval kamióny a uskladňoval svoj tovar či materiál, ale vydierať ich sa snažil aj účelovým správaním v mnohých ďalších situáciách – konkrétne vytváraním prekážok a obštrukčných návrhov v stavebnom konaní, ktoré trvalo až do roku 2023, čím im vznikla škoda v dôsledku predrazenia stavebných materiálov oproti stavu v roku 2020. Žalobca voči nim inicioval aj ďalšie konanie, v ktorom sa domáhal, aby súd rozsudkom zriadil v jeho prospech vecné bremeno spočívajúce v práve vedenia inžinierskych sietí aj cez ich ďalšie pozemky. Aj v tejto veci bola žaloba žalobcu zamietnutá, a to rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 32C 53/2021-61 zo dňa 2.6.2022 v spojení s rozsudkom tunajšieho krajského súdu č.k. 9Co/148/2022-112 zo dňa 26.1.2023. Bez ohľadu na vyššie uvedené a bez ohľadu na správanie žalobcu, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, sú ochotní sa s ním dohodnúť na užívaní ich nehnuteľností aj na iné účely než sú dohodnuté dohodou o zriadení vecného bremena. S bezplatným podnikaním na ich nehnuteľnosti nesúhlasia.

Namietali pravdivosť tvrdenie žalobcu, že by zamedzili prístup, čo do manévrovania s osobnými či nákladnými automobilmi s tým, že ohľadne tohto tvrdenia žalobca neunesol dôkazné bremeno. Vo vzťahu k zisteniu tejto skutočnosti navrhli vykonať dokazovanie ohliadkou na mieste samom a výsluchom sporových strán.

Taktiež namietali, že by oproti vjazdu vysypali stavebnú suť tvrdiac, že žalobca si z ich pozemkov robí skládku kdečoho a teraz chce vinu z umiestnenia stavebnej sute zvaliť na nich. Z fotografie, na ktorej je suť zobrazená vidieť, že sa jedná o nepatrné množstvo niečoho, čo tam mohol umiestniť sám žalobca. Ak žalobcovi nejaký sypký materiál v ceste bráni, nič mu nebránilo to odstrániť a odvieť na skládku TKO, nakoľko oni nie sú povinní žalobcovi zabezpečovať zväzanie odpadov. Podľa ich zistení sa žiadna stavebná suť či materiál na pozemku podľa fotografií žalobcu nenachádzali.

Prenosná kontajnerová unimobunka i plechová garáž sú v ich vlastníctve a na pozemku, tam kde stoja a ležia dnes, stoja takto bez pohnutia od roku 2012.

Z fotografie predloženej žalobcom (č.l. 16 spisu) je zrejmé, že obe prenosné stavby sa opäť nachádzajú mimo miesta cesty, ktorá je široká najmenej 8 m a priestor medzi cestou a stavbou žalobcu je široký ďalších 9 m. Z fotografie je navyše vidieť, že v časti CKN 2366/38 sú po stranách cesty zaparkované motorové vozidlá ale vjazdom do budov vedľa cesta to nevadí, pričom v časti CKN 2366/41 na strane

stavby žalobcu zaparkované vozidlá v cestnom telese nie sú. Žalobca teda môže do svojej stavby jazdiť, ale nemôže priestor mimo cesty bez nájomnej zmluvy užívať na skladovanie jeho vozidiel či iných vecí. Z fotografie plechového skladu predloženej žalobcom (č.l. 18 a 37 spisu) je vidieť, že plechový sklad je umiestnený mimo cestu v časti, kde je opäť vysoká nezjazdená tráva. V zadnej časti vidieť zaparkované vozidlá rôznych majiteľov pozdĺž cesty, čo nebráni prejazdu kamiónov. Fotografia je účelovo vyhotovená z uhla, ktorý navodzuje domnelý jav, že zasahuje do vjazdu brány stavby. V skutočnosti do priestoru pred bránou vôbec nezasahuje.

Z fotografie unimobunky (č.l. 20 a 37 p.v. spisu) je zrejmé, že je opäť na pozemku mimo cesty, v miernom svahu na hline bez spevneného povrchu. Je to pozemok, ktorý žalobca využíval na parkovanie vozidiel a sklad materiálu bez súhlasu vlastníkov. Prenosná unimobunka do jazdných pomerov nijako nezasahuje. K fotografii „plechového skladu“, resp. „plechovej garáže“ (č.l. 21 a 38 spisu) uviedli, že plechová garáž stojí na rovnakom mieste už od roku 2012 a vstupe nebránila ani do otvoru brány nezasahovala. Žalobca pred podaním návrhu na neodkladné opatrenie bez stavebného povolenia pôvodný vjazd vybúral, zväčšil otvor, posunul priečku a vráta si osadil až za plechovú garáž, čím žalobca vyvolal jestvujúci stav.

Na nimi predloženej fotografii (č.l. 39 spisu) je vidieť, že žalobca vybúral bez stavebného konania otvor do obvodovej steny na môj pozemok pod sklobetónom, kde osadil dvere, ktoré tam pôvodne neboli. Taktiež žalobca bez stavebného povolenia vybúral pôvodné vráta a zväčšil otvor a osadil nové vráta, ktoré zasahujú za ich plechový sklad (pôvodné vráta mali rozmer: šírka 330 cm a výška 360 cm; nové vráta majú rozmer: šírka 560 cm a výška 450 cm). Žalobca sa snažil navodiť dojem, ako keby mu umiestnili na pozemok plechovú stavbu a do otvoru jeho vrát, hoci je to naopak.

V ďalšom namietali nedostatok osvedčenia dôvodov a potreby vydať neodkladné opatrenie, nakoľko z rozhodnutia nevyplýva, ako súd individuálne vyhodnotil mieru pravdepodobnosti pravdivosti tvrdení žalobcu a ako posúdil, ktoré skutočnosti žalobca osvedčil. Pokiaľ súd prvej inštancie v bode 10 konštatuje, že „podstatou, pre ktorú sa žalobca domáha nariadenia neodkladného opatrenia je umiestnenie prekážok na účelovej komunikácii“, takto formulované tvrdenie sa v žalobe nikde nenachádza. V žalobe sa dokonca

nenachádza ani žiaden dôkaz o tom, že by malo jednať o verejnú či neverejnú účelovú komunikáciu. Nie je zrejmé, na základe akých dôkazov či indícií dospel súd prvej inštancie k takémuto skutkovému zisteniu.

Pokiaľ sa konštatovanie súdu, že „mu nie je známy žiaden dôvod, ktorý by mohol legalizovať či ospravedlňovať uloženie prekážok na účelovej komunikácii“ má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na údajné prekážky údajne nimi vedome kladené na komunikácii, na ktorej bolo zriadené vecné bremeno, s týmto nesúhlasia, pretože súd prvej inštancie nemohol mať tieto skutočnosti nijako preukázané, či osvedčené.

Uviedli, že z doterajšieho vzťahu vecného bremena hrozilo, že požiadajú o súdnu ochranu s nárokom na zaplatenie odplaty za vecné bremeno, ktorú im žalobca riadne a včas nevyplácal. Ak sa žalobca domnieva, že plnenie ich zmluvných povinností zo zmluvy o zriadení vecného bremena vyžaduje súdnu ochranu, mal zvoliť alebo súd ho mal odkázať na príslušný právny inštitút a nie vec vyriešiť „z krátkej cesty“ nevykonateľným neodkladným opatrením.

Poukázali na to, že paradoxne súd v bode 18 potvrdil, že žalobcom tvrdené skutočnosti osvedčené nemá, ale považuje ich za osvedčené na základe tvrdenia žalobcu a na základe fotografií. Ak by súd skutkový stav zisťoval, zistil by, že žiadna stavebná suť v čase podania návrhu na pozemku nebola a že ich „stavby“ sa na pozemku nachádzajú od roku 2012.

Nemožno sa stotožniť s tvrdením súdu, že nariadenie neodkladného opatrenia nezasahuje do ich vlastníctva. Súd na jednej strane dospel k záveru, že nevie, či v čase rozhodovania sú dôvody na vydanie neodkladného opatrenia dané, na druhej strane dáva uzneseniu právnu silu rozhodnutia vo veci samej, a to navždy do budúcnosti. Z konania a ani z napadnutého uznesenia nevyplýva, že by k neoprávnenému zasahovaniu do vlastníctva žalobcu dochádzalo.

4. K odvolaniu žalovaných 1/ a 2/ sa vyjadril žalobca, ktorý namietal zmätočnosť a absolútnu subjektívnosť vyjadrení odvolateľov. Pokiaľ žalovaní žiadajú (aby zrejme do odvolacieho konania), súd zabezpečil administratívne spisy, týkajúce sa stavebného konania a takisto, aby predložil listiny preukazujúce stavebné povolenie na zmenu otvorov v stavebnom plášti budovy, takéto dokazovanie by mohlo byť posudzované ako procesný návrh v konaní vo veci samej na podklade riadne podanej žaloby, nie však v konaní obsahom ktorého je nariadenie neodkladného opatrenia. Akékoľvek dokazovanie tak, ako požadujú žalovaní 1/ a 2/ vykonať je podľa jeho názoru nehospodárne, zvlášť ak väčšina navrhnutých dôkazov s prejednávanou vecou nesúvisí.

Mal za irelevantné, či medzi nimi boli v minulosti, alebo sú v súčasnosti vedené aj iné spory. Takmer všetky spory, ktoré či už v minulosti alebo toho času medzi stranami vznikli boli z veľkej časti podmienené správaním a negatívnymi zásahmi, najmä žalovaného v rade 1/. Uviedol, že od momentu ako tento nadobudol do svojho vlastníctva nehnuteľnosti, ku ktorým má mať aj v zmysle osobitnej zmluvy prístup sám žalovaní v rade 1/ sa mu tento prístup snaží zamedziť. Uloženie prekážok rôzneho charakteru sa deje zo strany žalovaného v rade 1/ systematicky po dlhú dobu a takýto stav sa stáva neúnosným. Počas doby odkedy došlo k podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a vydaniu napadnutého uznesenia po súčasnosť, nielenže žalovaní 1/ a 2/ neodstránili uvedené prekážky, ale takisto uložili na dotknuté pozemky ďalšie prekážky, ktoré mu bránia v riadnom prístupe k jeho vlastnícky patriacim nehnuteľnostiam. Ak sa žalovaní v podanom odvolaní odvolávajú na existujúci zmluvný vzťah spočívajúci v práve prechodu a prejazdu cez im vlastnícky patriace pozemky, tak aj v zmysle nimi uvádzanej dohody sú mu povinní takýto prechod a prejazd umožniť.

Zhodne s námietkou žalovaných uviedol, že nimi predložené fotografie neobsahujú ani dátum, čas ich vyhodnotenia a tieto nemôžu bez pochybnosti preukazovať v odvolaní namietané skutočnosti. Uviedol, že stavebná suť, ktorá sa nachádza na fotografii je toho času navezená do výšky 1 m, pričom práve z dôvodu prekážky sa po pozemku jazdí obtiažne. Tvrdenia o vysokej tráve či náletovej drevine sú účelové, nakoľko nikto nemôže od neho spravodlivo žiadať, aby zabezpečoval údržbu pozemku, ktorý patrí žalovaným. Za vecné bremeno, spočívajúce v práve prechodu a prejazdu cez pozemok patriaci žalovaným uhrádza dojednanú odplatu, a teda je povinnosťou žalovaných takýto prejazd a prechod mu zabezpečiť. Je absolútne nepravdivé tvrdenie žalovaných, že stavebnú suť a štrk odstránili a tento sa na pozemku nenachádza, nakoľko sa na pozemku nachádza stále. Zdôraznil, že do skladu ktorý slúži na podnikateľské účely, chodia výlučne len nákladné autá s návesom, ktoré tovar vykladajú tovar vo vnútri skladu. Kamión s návesom má v priemere cca dĺžku 16,5 m, teda aj bez ohľadu na širokú cestu 9 m je pri uložení prekážok žalovanými a účelovým zaparkovanými osobnými motorovými vozidlami vylúčené, aby sa takto kamión stočil a vycúval do vnútra skladu.

Uviedol, že plechový kontajner sa pôvodne nachádzal v inej časti pozemku takisto ako i stavebná suť a iné prekážky, ktoré na fotografii nie sú znázornené, pričom žalovaní v rade 1/ ich účelovo presúval, až kým mu nezamedzil prístup motorovým vozidlom k jeho výrobnej hale. Uviedol, že v prílohe tohto podania predkladá fotografie vyhotovené v dňoch 05.11.2023 až 06.11.2023, z ktorých je zrejmé, že žalovaní na pozemok systematicky ukladajú prekážky, ktoré mu bránia v riadnom užívaní nehnuteľnosti. Z týchto je zrejmé, že kamión ani náves sa do skladu žalobcu za účelom výkladu tovaru nedostanú.

S poukazom na skutkový stav konania vo veci vedenej pod sp. zn. 7Cdo/195/2020 mal za to, že na dané konanie nemožno aplikovať právny názor, že daný spor nespadá do právomoci súdov, ale správnych orgánov.

Žalovaní potvrdili skutočnosti ním uvádzané, a to že na dotknutej nehnuteľnosti sa skutočne nachádza unimobunka.

Súdne konania, na ktoré poukazovali žalovaní, nijakým spôsobom neosvedčujú skutočnosti, ktoré on sám produkoval v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Posledné konanie bolo vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 32C/53/2021, ktorým chcel zriadiť vecné bremena v práve vedenia inžinierskych sietí cez určené nehnuteľnosti, a to práve z dôvodu, že žalovaný v rade 1/ mu bránil k prístupe k elektrickej energii, čo žalovaní opomenuli uviesť. Na svoju obranu poukázal na rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 13C/43/2023-53 zo dňa 26.9.2023, na základe ktorého je žalovaný v rade 1/ povinný zaplatiť mu 1040,-Eur, a to z titulu náhrady škody, ktorú spôsobil práve prestrihnutím kábla, aby nemal prístup k elektrickej energii.

Práve žalovaní sú tí, ktorí úmyselne umiestnili predmetné huteľné veci na ich pozemok, aby mu zabránili v riadnej podnikateľskej činnosti, a ako aj v prístupe k nákladnej doprave, na ktorej je závislý. Preto nemal inú možnosť ako podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

Žalovaní nielenže priznali svoje vlastnícke právo, ale i vedomosť, že tieto huteľné veci sa tam nachádzajú, pričom uvádzajú že tieto sú tam od roku 2012, hoci táto skutočnosť sa nezakladá na pravde a túto nijako žalovaní neosvedčili.

5. Žalovaní 1/ a 2/ v replike odvolávajúci sa na ich argumentáciu obsiahnutú v odvolaní uviedli, že sú si vedomí svojej zmluvnej povinnosti strpieť vecné bremeno a toto trpia. Povinnosť strpieť vecné bremeno neobsahuje ich povinnosť starať sa o zjazdnosť či prejazdnosť cesty, dokonca ani odpratávanie snehu. Toto nikdy dohodnuté nebolo. Údržbu a prejazdnosť cesta si zabezpečuje nájomca alebo oprávnený z vecného bremena sám. Žalobca netvrdil a ani neunesol dôkazné bremeno na skutočnosť, že by čo i len jeden kamión s návesom sa na prístupovej ceste zablokoval a do jeho stavby nedošiel, či nevošiel. Žalobca tvrdením, že sa k nelegálnym stavebným prácam vyjadrovať nebude, lebo to nie

je predmetom tohto konania potvrdil, že bez stavebného povolenia svoju stavbu menil, čím došlo k porušeniu stavebnotechnických predpisov a mohlo dôjsť aj k porušeniu statiky jeho budovy. S nimi sa žalobca na zväčšení teda rozšírení práva cesty nedohodol a so zmenou jeho stavby ako potencionálni účastníci stavebného konania súhlas nevyslovili. Zotrvávajú na tom, že vecné bremeno sa na zriadenie manipulačného skladu a parkovanie kamiónov nevzťahuje. Nie je ich povinnosťou ak si žalobca zatarasí pozemok, aby mu robili likvidátora jeho TKO. K novým fotografiám doložených žalobcom uviedli, že odpad na nich uvedený nie je ich a ani ho tam neuskładnili, čo by vzhľadom na ich vek a zdravotný stav ani nebolo možné.

6. Z dupliky žalobcu vyplynulo, že podľa obsahu medzi nimi uzavretej Zmluvy o zriadení vecného bremena sa možno oprávnene domnievať, že žalovaní sú povinní nielen „trpieť“ existujúce zriadené vecné bremeno, ale zároveň sú aj povinní náležitým spôsobom umožniť žalobcovi výkon jeho práva. Žalovaní si nesprávnym spôsobom vykladajú ich zmluvnú povinnosť, keďže táto nespočíva len v povinnosti trpieť výkon vecného bremena. Hoci zmluva o zriadení vecného bremena, neobsahuje presne vymedzenú konkrétnu povinnosť starať sa o zjazdnosť a prejazdnosť cesty, táto skutočnosť nepochybne vyplýva priamo z povahy vecného bremena ako takého. Ak žalovaní uvádzajú, že sú si vedomí ich zmluvnej povinnosti, potom musia brať na zreteľ skutočnosť, že mu nemôžu bezdôvodne brániť vo výkone jeho oprávnenia, ktoré s povinnosťou žalovaných korešponduje, a to zvlášť ak za uvedené platí riadne dojednanú odplatu.

Argumentáciu žalovaných, podľa ktorej s odpadom nemohli s dôrazom na ich vek a zdravotný stav manipulovať, považoval za pomerne účelovú a protichodnú, keďže plechovú garáž a unimobunku boli žalovaní schopní umiestniť či už svojpomocne alebo prostredníctvom tretích osôb na ich nehnuteľnosť. Hoci žalovaní uvádzajú, že vecné bremeno sa na zriadenie manipulačného skladu a parkovanie kamiónov nevzťahuje, zmluva o zriadení vecného bremena konkrétne vymedzila jednotlivé pozemky, cez ktoré má prístup. Ak má v bezprostrednej blízkosti svoje nehnuteľnosti je logické, že práve k týmto nehnuteľnostiam vedú pozemky, na ktorých má zriadené právo prechodu a prejazdu. Pokiaľ žalovaní tvrdia, že žalobca parkuje kamióny na predmetných nehnuteľnostiach, túto skutočnosť jednak ničím neosvedčili a tiež, táto skutočnosť nemá priamu väzbu na toto konanie.

Uviedol, že za účelom nakládky a vykládky kamión potrebuje vjazd do jeho nehnuteľnosti, a teda sa nevyžaduje potreba parkovania kamiónu. Existujúce prekážky však bránia kamiónu vstupovať do jeho nehnuteľnosti. Za týmto účelom je potrebné zabezpečiť bezodkladnú ochranu nielen jeho vlastníckemu právu, ale i ochranu podnikateľskej činnosti. Poukázal na to, že už v minulosti inicioval snahu o zmenu vecného bremena aj súdnou cestou, pritom žalovaní boli tí, ktorí s ním odmietali uzatvoriť akúkoľvek dohodu. Ak žalovaní mienili uzatvoriť inú dohodu, mohli ho kedykoľvek kontaktovať a informovať ho o ich návrhu, čo do dnešného dňa neučinili.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalobcu bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), včas (§ 362 ods. 1 CSP) a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom [§ 355 ods. 2, § 357 písm. d) CSP], preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 329 ods. 1 CSP toto rozhodnutie postupom podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

8. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že jeho nariadenie je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami a tieto právne vzťahy vyžadujú bezodkladnú úpravu. Zároveň sa v právnych vzťahoch medzi stranami nesmie vytvoriť nenávratný stav a nesmie sa neprímeraným spôsobom zasahovať do existujúcich právnych pomerov.

9. Právne pomery a ich relevanciu posudzuje súd vždy podľa stavu existujúceho v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP). Potreba ich úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Samotný atribút bezodkladnosti bez ďalšieho neznamena, že ide o akútny a jednorazový stav. Potreba upraviť pomery môže totiž pretrvávajúť aj po určité časové obdobie.

10. V konaní o nariadení neodkladného opatrenia (bez ohľadu na to, či sa vedie konanie vo veci samej alebo nie) postačuje pre vyhovieť návrhu a poskytnutie predbežnej ochrany „len“ osvedčenie tvrdeného nároku; jeho preukázanie možno v konečnom dôsledku vysloviť až v meritórnom rozsudku. Uvedené je výrazom podstaty neodkladných opatrení – tieto majú poskytnúť okamžitú, predbežnú

súdnu ochranu nárokom, ktoré nemožno v plnej miere preukázať, pretože na to nie je priestor v krátkom časovom úseku určenom pre rozhodovanie (§ 328 ods. 2 CSP). Súd preto prihliada na argumentáciu navrhovateľa z hľadiska jej osvedčenia, ktorý pojem na účely daného konania znamená „spravdepodobnenie“ nároku. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa teda v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany ohrozených alebo porušených práv. Uvedené však neznamená, že súd môže akceptovať akékoľvek tvrdenia produkované stranami bez ich aspoň minimálnej podpory v podobe dôkazov nasvedčujúcich tomu, že skutková situácia formulovaná v podanom návrhu vyžaduje okamžitý zásah v podobe rozhodnutia súdu.

11. Samotná lehota na rozhodnutie však indikuje, že súd nerozhoduje na základe štandardného dokazovania, ale vychádza z osvedčenia práv účastníkov a z osvedčenia porušenia týchto práv. Osvedčovanie, na rozdiel od dokazovania, znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš pravdepodobné. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom vydaného neodkladného opatrenia.

12. Základnou podmienkou vydania neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu, vedúceho k jeho nariadeniu. Ide o taký stav právnych, nielen faktických vzťahov medzi sporovými stranami (resp. účastníkmi konania), ktoré bezpodmienečne vyžadujú rýchlú súdnu úpravu. Súd musí skúmať, či je neodkladné opatrenie potrebné, vzhľadom na naliehavosť situácie. Nevyhnutnosť úpravy sa tu ponechá na voľnú úvahu súdu. Súd sa pri tom opiera o výsledky urýchleného dokazovania. Ak na jeho základe dospeje k názoru, že návrh je dôvodný, t. j. že ohrozenie vzťahov alebo nárokov sporových strán (či účastníkov konania) je také značné, že si vyžaduje okamžité, hoci dočasné opatrenie súdu, nariadi ich najvhodnejšiu úpravu neodkladným opatrením. Účelom neodkladného opatrenia je teda úprava pomerov strán a podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez okamžitej úpravy pomerov by bolo právo žalobcu ohrozené. Neodkladné opatrenie má opodstatnenie tam, kde v konkrétnom prípade je odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia žalobcu v danom právnom vzťahu.

13. Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaných 1/ a 2/ proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie je dôvodné, hoci odvolatelia nedôvodne argumentovali nedostatkom právomoci civilného súdu, ktorá je v predmetnom konaní daná.

14. Podľa § 3 CSP súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Podľa § 4 CSP iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú súdy, len ak to ustanovuje zákon.

15. Z judikatúry vyšších súdnych autorít (napr. uznesenie Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 1SKomp/31/2022) vyplýva, že kompetenčný senát už vo svojej judikatúre zdôraznil, že pre vymedzenie pojmu súkromnoprávneho sporu a súkromnej veci v zmysle § 3 CSP nie je rozhodujúci petit žaloby (návrhu), ale zásadne príslušná hmotnoprávna úprava právneho vzťahu, z ktorého vznikajú či majú vzniknúť práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom sporu v danej veci (naposledy napr. uznesenia sp. zn. 1SKomp 2/2021, 1SKomp 3/2021 a 1SKomp 6/2021 s obsiahlym odôvodnením a citáciou prejudikatúry). Zároveň však kompetenčný senát v týchto uzneseniach dospel k záveru, že ak je predmetom konania právo alebo povinnosť, ktoré majú svoj základ nie v hmotnom, ale výlučne v procesnom práve, potom nemožno hovoriť o súkromnoprávnom spore alebo súkromnoprávnej veci. Takým prípadom je aj neodkladné opatrenie, ktoré je procesným inštitútom upraveným v § 324 a nasl. CSP. Právo na nariadenie neodkladného opatrenia nemá svoj pôvod v hmotnom práve, ale len v citovaných ustanoveniach procesného práva, v ktorom sú upravené aj jeho predpoklady (§ 325 ods. 1 CSP) a obsah (§ 325 ods. 2 CSP). Predmetom konania o neodkladnom opatrení tak nie je súkromnoprávny spor ani iná súkromnoprávna vec, ale procesný nárok navrhovateľa na to, aby súd nariadil neodkladné opatrenia ako osobitný procesný prostriedok neodkladnej ochrany práva. Kompetenčný senát vo svojej novej judikatúre (porov. citované uznesenia sp. zn. 1SKomp 2/2021, 1SKomp 3/2021 a 1SKomp 6/2021) tiež uzavrel, že pri posudzovaní právomoci civilného súdu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je rozhodujúca povaha samotného hmotnoprávneho vzťahu,

na ktorého ochranu má navrhované neodkladné opatrenie slúžiť, ani navrhovaný obsah samotného neodkladného opatrenia. Rozhodujúce je, že neodkladné opatrenie je procesný inštitút upravený Civilným sporovým poriadkom, o ktorom rozhoduje vždy okresný súd (§ 324 ods. 2 CSP). Právomoc na konanie o neodkladných opatreniach ako procesnom prostriedku tak má vo všeobecnosti súd podľa Civilného sporového poriadku. To však samo osebe neznamená, že ak sú splnené podmienky § 324 a 325 ods. 1 CSP, súd môže vydať neodkladné opatrenie s akýmkoľvek obsahom alebo na ochranu akéhokoľvek práva. Je v právomoci a kompetencii civilného súdu i s poukazom na ustanovenie § 325 CSP uloženie povinnosti niečo konať, niečoho sa zdržať, resp. určité konanie strpieť.

16. Prvoinštančný súd v danej veci nerozhodoval o užívaní miestnych komunikácií ako mylne uvádzajú odvolatelia, ale rozhodoval o povinnosti žalovaných 1/ a 2/ odstrániť vymedzené prekážky, ktoré podľa tvrdenia žalobcu mu majú brániť v riadnom výkone práva prechodu a prejazdu vyplývajúce mu z vecného bremena zriadeného v jeho prospech. Takto vymedzený predmet konania má nepochybne charakter súkromnoprávneho sporu a nespadá do práva verejného.

17. Súd prvej inštancie však nerozhodol správne, keď návrhu žalobcu na vydanie neodkladného opatrenia vyhovel. Podmienkou pre vyhovenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je naliehavosť situácie, vyžadujúcej neodkladné riešenie veci v záujme predchádzania vzniku novej poruchy v právnom vzťahu. Odvolací súd zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie je svojím charakterom výnimočným a mimoriadnym prostriedkom súdnej ochrany smerujúcim k úprave pomerov a ovplyvneniu správania strán, predovšetkým však k ochrane pred takým konaním žalovaného, resp. toho, voči komu návrh smeruje, ktoré bezprostredne hrozí alebo trvá a má za následok hrozbu alebo vznik ujmy (materiálnej ako aj nemateriálnej) na strane žalobcu. Neodkladné opatrenie sa považuje za výnimočný prostriedok najmä preto, lebo pri jeho nariadení súd zásadne nevykonáva dokazovanie, je porušená zásada rovnosti strán konania, strany nemusia byť pred jeho nariadením vypočítané a napokon uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné bez ohľadu na jeho právoplatnosť.

18. V predmetnom konaní žalobca neosvedčil zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, pretože pri dočasnej úprave pomerov musí ísť o existenciu naliehavej a nevyhnutnej potreby upraviť určité právne vzťahy medzi stranou, ktorá navrhuje vydanie neodkladného opatrenia a stranou, ktorej sa má neodkladným opatrením uložiť určitá povinnosť alebo obmedzenie. Potreba naliehavej a nevyhnutnej úpravy pomerov spočíva v tom, že nenariadením neodkladného opatrenia zo strany súdu by vznikol priestor pre konanie, ktoré by vytvorilo nezvratný stav, prípadne pre také konanie, ktoré by viedlo k neodstrániteľným následkom.

19. Odvolací súd nepovažoval za osvedčené, že by žalovaní 1/ a 2/ žalobcovi zamedzili prístup, čo do manévrovania s osobnými a nákladnými automobilmi, a to tým, že na prístupovú cestu umiestnili plechovú unimobunku a prenosnú garáž a naproti unimobunke spolu s garážou vysypali stavebnú suť. Zo samotnej fotodokumentácie predloženej žalobcom je evidentné, že plechová garáž stojí na svojom mieste dlhodobo, čomu nasvedčuje aj jej obrastenie trávnatým porastom. Rovnako tak je z fotodokumentácie zrejmé, že prenosná unimobunka stojí na pozemku mimo cesty a do jazdných pomerov nemôže nijako zasahovať. Podľa tvrdenia žalovaných 1/ a 2/, ktoré nebolo žalobcom náležite spochybnené, či vyvrátené, sa plechová garáž i unimobunka nachádzajú na predmetnom pozemku na tom istom mieste od roku 2012. Ak sú teda tieto hnutelné veci umiestnené na pozemku žalovaných 1/ a 2/ dlhodobo, tak v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebola osvedčená žiadna naliehavosť bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu. Tvrdenie žalobcu, podľa ktorého plechový kontajner sa pôvodne nachádzal v inej časti pozemku takisto ako i stavebná suť a iné prekážky a žalovaný 1/ ich účelovo presúval, až kým žalobcovi nezamedzil prístup motorovým vozidlom k jeho výrobnej hale, nebolo v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia preukázané (osvedčené). Žalobca žiadal odstrániť unimobunku a plechový sklad, ktoré sa na spornom pozemku mali nachádzať ešte pred zriadením vecného bremena v prospech žalobcu (t.j. pred 04.12.2019). Odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ označené hnutelné veci do zriadenia vecného bremena žalobcovi prekážky nevytvárali, nemali by mu vytvárať prekážky na riadny výkon práva z vecného bremena ani po jeho zriadení. Tento záver platí taktiež v prípade, ak faktický súčasný stav zapríčinil samotný žalobca, ktorý podľa nepopretého tvrdenia žalovaných 1/ a 2/ mal pôvodný vjazd vybúrať, zväčšiť otvor, posunúť priečku a vráta si osadiť až za plechovú garáž, a to bez stavebného povolenia.

20. V predmetnom konaní odvolací súd nepovažoval za preukázané, že by žalovaní 1/ a 2/ znemožnili žalobcovi výkon vecného bremena zriadeného v jeho prospech, a to v rozsahu vymedzenom mu Zmluvou o zriadení vecného bremena uzatvorenou dňa 04.12.2019 (t.j. vecného bremena spočívajúceho v práve cesty (prechod pešo a prejazd motorovými i nemotorovými po označenom pozemku).

21. Odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávacom prípade je potrebné domáhať sa ochrany porušených a ohrozených práv inými účinnými zákonnými prostriedkami a nie podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Uvedenému záveru nasvedčujú aj protichodné tvrdenia sporových strán, pravdivosť ktorých môže byť verifikovaná len v rámci riadne vykonaného dokazovania v konaní iniciovanom na základe žaloby vo veci samej, ani v rámci konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

22. Zo skutkového stavu opísaného žalobcom a žalovanými 1/ a 2/, v súčasnej dobe nevyplýva potreba urýchlenej a neodkladnej úpravy pomerov strán sporu takým rozhodnutím súdu, akým je neodkladné opatrenie, a už vôbec nie neodkladné opatrenie konzumujúce vec samu. Žalobca neosvedčil, že mu reálne, bezprostredne a priamo hrozí ujma v prípade nenariadenia neodkladného opatrenia. Nenariadením neodkladného opatrenia zo strany súdu v predmetnom prípade nevzniká priestor pre konanie, ktoré by vytvorilo nezvratný stav, prípadne pre také konanie, ktoré by viedlo k neodstrániteľným následkom.

23. Po zhodnotení skutkového stavu vyplývajúceho z tvrdení sporových strán i litery zákona odvolací súd dospel k záveru, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný, nakoľko za daných okolností potreba poskytnutia požadovanej ochrany žalujúcej strane nie je ani naliehavá ani neodkladná.

24. O trovách prvostupňového i odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 2 CSP tak, že priznal žalovaným 1/ a 2/ ako úspešnej procesnej strane solidárny nárok na ich náhradu v plnom rozsahu (t. j. v rozsahu 100 %) proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným rozhodnutím súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

25. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)